

ΑΡΙΘΜΟΣ ..144../2024
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές, Προεδρεύουσα -
Πλημμελειοδίκη, Πλημμελειοδίκη και
Πλημμελειοδίκη – Εισηγήτρια.

Συνεδρίασε στο γραφείο διασκέψεων του Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, την 9^η
Αυγούστου 2024, με την παρουσία και της Γραμματέα για να
αποφασίσει για την υπόθεση, που εισάγεται με την με αριθμό 152/06.08.2024
έγγραφη πρόταση της Εισαγγελικής Παρέδρου Ιωαννίνων, η οποία έχει ως εξής :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Α.Β.Μ: Γ2024-73
ΑΡΙΘΜΟΣ: 152

ΠΡΟΣ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εισάγω στο Συμβούλιό σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 παρ. 2,4, 138 παρ. 1,
174 παρ.ιβ και 176 παρ. 1 ΚΠΔ, την από 23-07-2024 και με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου
2400/25-07-2024 της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Ιωαννίνων, αίτηση του του
περί κήρυξης απόλυτων ακυροτήτων προδικασίας, η οποία κατατέθηκε στην Εισαγγελία
Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων, δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ Α. Κωνσταντίνου,
δικηγόρου Αθηνών (ΑΜΔΣΑ 37396), μετά της συνημμένης ποινικής δικογραφίας με ΒΜ Γ2024/73 και
εκθέτω τα εξής:

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 170 Κ.Π.Δ., ως ισχύει ορίζεται ότι: «Οι ακυρότητες
διακρίνονται σε σχετικές και απόλυτες», ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 171 παρ. 1 περ. δ'
Κ.Π.Δ. « Απόλυτη ακυρότητα, υπάρχει: 1.) Αν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που
καθορίζουν:..... δ) την εμφάνιση, την εκπροσώπηση και την υπεράσπιση του κατηγορουμένου
ή του προσώπου στο οποίο αποδίδεται η πράξη κατά την προκαταρκτική εξέταση και την άσκηση των
δικαιωμάτων που τους παρέχονται από το νόμο, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των
Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και
Πολιτικά Δικαιώματα και τον Χάρτη Θεμελιωδών Ελευθεριών της Ε.Ε.». Κατά τη διάταξη δε του άρθρου
174 παρ. 1 εδ. β' Κ.Π.Δ.: «... .Αν η απόλυτη ακυρότητα αναφέρεται σε πράξεις της προδικασίας μπορεί
να ληφθεί υπόψη αυτεπαγγέλτως ή να προταθεί ωστόσο γίνει αμετάκλητη η παραπομπή στο

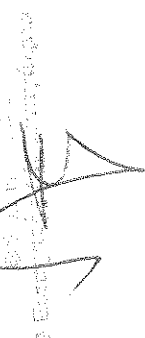
ακροατήριο.». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι οι απόλυτες ακυρότητες της προδικασίας προτείνονται μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, διαφορετικά καλύπτονται, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να ληφθούν υπόψη ούτε αυτεπάγγελα, αρμόδιο δε για την κήρυξη ή μη αυτών είναι το δικαστικό συμβούλιο. (ΑΠ 726/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Γίνεται δεκτό ότι στην προδικασία υπάγονται η προανάκριση, η κύρια ανάκριση και η διαδικασία ενώπιον των δικαστικών συμβουλίων, καθώς επίσης και η κίνηση της ποινικής δίωξης, η οποία συμπίπτει με την έναρξη της προδικασίας. Επίσης και οι διενεργούμενες στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης πράξεις εντάσσονται στην προδικασία και μπορούν να ακυρωθούν, σύμφωνα με τα ανωτέρω. Βάσει αυτών, γίνεται δεκτό ότι το τέλος της προδικασίας σηματοδοτείται από την έκδοση βουλεύματος του συμβουλίου εφετών (δικάζοντας είτε σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, είτε σε δεύτερο βαθμό μετά την άσκηση ενδίκου μέσου) ή με την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας για την άσκηση της εφέσεως εναντίον βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών ή με την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή σε όσες περιπτώσεις υπάρχει σχετική δυνατότητα μετά την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας για την κατ' άρθ. 322 και 323 ΚΠΔ προσφυγή κατά του κλητηρίου θεσπίσματος. Το στάδιο της προδικασίας ολοκληρώνεται με την αμετάκλητη παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, χρονικό σημείο μετά το οποίο η ακυρότητα, σχετική ή απόλυτη καλύπτεται και δεν μπορεί πλέον να προταθεί η να ληφθεί υπόψη αυτεπάγγελως από το δικαστήριο κατά την ακροαματική διαδικασία (Α. Ζαχαριάδης- Λ. Μαργαρίτης, Ο νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο του Ν. 4620/2019, Τόμος Πρώτος, 2^η Έκδοση, σελ. 1014).

Εξάλλου, η κήρυξη της ακυρότητας μιας διαδικαστικής πράξης μπορεί να ζητηθεί όχι μόνο με ένδικο μέσο αλλά και αυτοτελώς με ιδιαίτερη αίτηση προς το συμβούλιο ή το δικαστήριο. Η αίτηση αυτή, η οποία συνιστά ένδικο βοήθημα του Κ.Π.Δ., το οποίο πηγάζει από το δικαίωμα ακρόασης, που διαπνέει ολόκληρη την ποινική διαδικασία, δεν υπόκειται σε προθεσμία, όπως τα ένδικα μέσα, αλλά πρέπει να υποβάλλεται μέσα στα διαδικαστικά πλαίσια που διαγράφονται στις προηγούμενες διατάξεις, δηλαδή αν πρόκειται για απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας πρέπει να υποβάλλεται μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή στο ακροατήριο. Η αυτοτελής αίτηση ακυρότητας μπορεί να ασκηθεί παράλληλα με κάποιο ένδικο μέσο, αλλά όχι αφού εκδοθεί απόφαση για αυτό. Επίσης δεν λειτουργεί η ίδια σαν ιδιαίτερο ένδικο μέσο κατά προηγούμενου βουλεύματος ή αποφάσεως, έτσι ώστε επί παραδοχής της να ανακαλείται το βούλευμα ή η απόφαση και να διατάσσεται η επανάληψη της διαδικασίας (βλ. Χ. Σεβαστιδής, Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο, Τόμος II, Άρθρα 96 - 176, εκδ. Σάκκουλα 2015, σελ. 2204, Α. Παπαδαμάκη, Ποινική Δικονομία - Η δομή της ποινικής δίκης, εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα - Θεσσαλονίκη, 9η έκδοση, 2019, σελ. 179, Μικτό Ορκωτό Εφετείο Αθηνών 33/2018, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ακόμη στο άρθρο 176 ΚΠΔ ορίζεται ότι « 1. Αρμόδιο να κηρύξει την ακυρότητα των πράξεων της προδικασίας είναι το δικαστικό συμβούλιο, ενώ των πράξεων της διαδικασίας στο ακροατήριο, κύριας και προπαρασκευαστικής, το δικαστήριο που αναλαμβάνει την εκδίκαση της κατηγορίας. 2. Η ακυρότητα μιας πράξης καθιστά άκυρες και τις εξαρτημένες από αυτήν μεταγενέστερες πράξεις της ποινικής διαδικασίας. Ο δικαστής μπορεί να κηρύξει άκυρες και πράξεις σύγχρονες ή προγενέστερες, μόνο όταν είναι συναφείς με εκείνη που ακυρώθηκε. 3. Το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο κηρύσσοντας την ακυρότητα διατάσσει την επανάληψη των άκυρων πράξεων, αν τούτο είναι αναγκαίο και εφικτό...». Οι μεταγενέστερες της άκυρης πράξης που εξαρτώνται από αυτήν, καθίστανται και αυτές αυτοδικαίως άκυρες. Επί διαδοχικών πράξεων της ποινικής διαδικασίας, όταν η μία είναι άκυρη, η ακυρότητα επεκτείνεται αυτοδικαίως και στις πράξεις που ενεργήθηκαν μετά από αυτήν, υπό τον όρο, όμως, ότι

εκείνες οικονομικά εξαρτώνται από την τελευταία. Ως εξαρτώμενες θεωρούνται, όσες πράξεις παρήχθησαν συνεπεία της άκυρης αρχικής, που αποτελεί οικονομική προϋπόθεση και λογικό νόμιμο όρο των μεταγενέστερων πράξεων, οι οποίες συνιστούν έτσι το αναγκαίο αποτέλεσμα εκείνης. Η εξάρτηση πρέπει να είναι αποκλειστική και πραγματική και όχι τυχαία ή ευκαιριακή, έτσι ώστε οι μεταγενέστερες πράξεις να ευρίσκονται σε σχέση προέλευσης από την άκυρη πράξη. Μόνο τότε, με την έλλειψη της οικονομικής προϋπόθεσης της αρχικής πράξης συνεπεία της ακυρότητας της, κατ' ανάγκη ελλείπει και η εγκυρότητα των μεταγενέστερων πράξεων. Περαιτέρω, η κήρυξη ως άκυρων, των σύγχρονων ή προγενέστερων της άκυρης πράξεων είναι προαιρετική, δηλαδή η διάταξη κάνει λόγο για δυνατότητα. Η δυνατότητα αυτή του Συμβουλίου συντρέχει μόνο όταν αυτές είναι συναφείς με την πράξη που ακυρώθηκε. Συναφείς δε είναι οι πράξεις που τελούν σε σχέση αλληλουχίας μεταξύ τους, ώστε η προηγούμενη να εξαρτάται από την επόμενη και η μία να συμπληρώνει ή να ολοκληρώνει την άλλη. Τέλος, η επανάληψη των άκυρων πράξεων δύναται να διαταχθεί συγχρόνως από το κηρύσσειν την ακυρότητα Δικαστικό Συμβούλιο ή Δικαστήριο, όταν κρίνει αυτή αναγκαία και εφικτή (Α. Ζαχαριάδης- Λ. Μαργαρίτης, Ο νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο του Ν. 4620/2019, Τόμος Πρώτος, 2^η Έκδοση, σελ. 1034- 1035).

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 228 ΚΠΔ, ως ισχύει «1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α, 336, στην παρ. 4 του άρθρου 337, στα άρθρα 338, 343, 345 και στην παρ. 3 του άρθρου 349 ΠΚ διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, χωρίς να εφαρμόζονται κατά τα λοιπά τα άρθρα 204 έως 208. 2. Ο ψυχολόγος ή ο ψυχίατρος προετοιμάζει τον παθόντα για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαινεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του παθόντα και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Κατά την εξέταση παρίσταται ο ψυχίατρος ή ο ψυχολόγος και ο παθών μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφαση του για σπουδαίο λόγο, ιδίως σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη. Η παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως. 3. Η κατάθεση του παθόντα συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο, όταν αυτό είναι δυνατόν. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του παθόντα αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας. 4. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της, η γραπτή κατάθεση του παθόντα αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο. 5. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του παθόντα, αν δεν έχει εξεταστεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξεταστεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του παθόντα γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Σε κάθε περίπτωση, στις αξιόποινες πράξεις της παρ. 1 πλην εκείνης του άρθρου 323Α ΠΚ, το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, μπορεί να ζητήσει την εξέταση με φυσική παρουσία του ενήλικου παθόντα, με την τήρηση των διατυπώσεων του άρθρου 330 ΚΠΔ, αν κρίνεται απολύτως αναγκαία για την ανεύρεση της αλήθειας. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές. 6. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 68 του ν. 4478/2017 εφαρμόζονται αναλόγως και επί ενήλικων θυμάτων των αναφερομένων στην παρ. 1 πράξεων. Στην

περίπτωση αυτή η κοινωνική έρευνα μπορεί να διεξαχθεί και από κοινωνικούς λειτουργούς δήμων ή περιφερειών.».

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του Ν.4855/2021, δυνάμει του οποίου επήλθαν οι ανωτέρω μεταβολές, με τον εμπλουτισμό του καταλόγου των αδικημάτων της παρ. 1 του άρθρου 228 ΚΠΔ, σκοπείται η προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, όπως πολιτών τρίτων χωρών, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης, που, λόγω της θέσης τους και της κακοποίησης που έχουν υποστεί, αδυνατούν να καταθέσουν χωρίς την υποστήριξη ειδικών επιστημόνων, στο πλαίσιο εναρμόνισης του ποινικού δικαίου μας συστήματος με διεθνείς συμβάσεις, που κατοχυρώνουν τα δικαιώματα προστασίας των ενηλίκων θυμάτων. Περαιτέρω, η εν λόγω διάταξη στοχεύει στην αποφυγή της δευτερογενούς θυματοποίησης των θυμάτων, που προέρχεται από την επανειλημμένη εξέτασή τους από τις αρχές (Α. Ζαχαριάδης- Α. Μαργαρίτης, Ο νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο του Ν. 4620/2019, Τόμος Πρώτος, 2^η Έκδοση, σελ. 1379.) Κατά τη νομική της φύση, θεσπίζει η εν λόγω διάταξη έναν κανόνα απόκτησης αποδείξεων (ΣυμβΠλημΚερκ 23/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), βάσει του οποίου προβλέπεται ειδικός τρόπος με τον οποίο λαμβάνει χώρα η μαρτυρική εξέταση των θυμάτων από τα εγκλήματα, που αναφέρονται ρητά στη συγκεκριμένη διάταξη. Ο εν λόγω τρόπος εξέτασης διαφέρει από το συνήθη, καθώς περιλαμβάνει την προετοιμασία του φερόμενου ως παθόντα από ψυχολόγο ή ψυχίατρο, ενώ αφαιρεί από τον κατηγορούμενο το δικαίωμα της κατ' αντιπαράσταση εξέτασης του συγκεκριμένου μάρτυρα. Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η εξασφάλιση αντικειμενικής και ανεπηρέαστης από συναισθήματα κατάθεσης των θυμάτων (ΑΠ 928/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αλλά και η αποτροπή περαιτέρω ηθικού τραυματισμού του παθόντα. Η συγκεκριμένη διάταξη, πέραν από το βασικό σκοπό που υπηρετεί (συνιστάμενος στην προστασία των δικαιωμάτων του παθόντα), συμβάλλει ωστόσο και στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου, καθώς, με τη βοήθεια της έκθεσης του ψυχολόγου ή ψυχιάτρου, τα δικαστικά όργανα που επιλαμβάνονται της υπόθεσης θα κρίνουν για την ικανότητα του θύματος να καταθέσει και για την αξιοπιστία της ίδιας του της κατάθεσης (Α. Ζαχαριάδης- Α. Μαργαρίτης, Ο νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο του Ν. 4620/2019, Τόμος Πρώτος, 2^η Έκδοση, σελ. 1080). Τούτων δοθέντων, εάν η κατάθεση του θύματος δεν πραγματοποιηθεί με παρουσία ψυχολόγου ή ψυχιάτρου, τόσο κατά την προανάκριση, την προκαταρκτική εξέταση ή τη διενεργηθείσα ΕΔΕ, όσο και κατά το στάδιο της κύριας ανάκρισης, προκαλείται απόλυτη ακυρότητα κατ' άρθρο 171 παρ. 1 περ. δ' του ΚΠΔ (Στρατοδ Ξάνθης 3/2022, ΣυμβΠλημΡόδου 42/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Για τα ενήλικα θύματα εμπορίας ανθρώπων εξαιρείται, σύμφωνα με το άρθρο 228 ΚΠΔ, η δυνατότητα του κατηγορουμένου περί διορισμού τεχνικού συμβούλου, καθώς αυτό που προέχει για το νομοθέτη είναι η προστασία του θύματος και η εξέταση του να πραγματοποιηθεί με τέτοιον τρόπο, ώστε να δημιουργηθεί ένα ευνοϊκό κλίμα εμπιστοσύνης και ασφάλειας χωρίς να αισθάνεται φόβο, ο οποίος θα ήταν δυνατό να προκληθεί από την παρουσία κάποιου άλλου, εκτός του πραγματογνώμονα. Πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι αποτελεί παραφωνία το γεγονός ότι επιτρέπεται στην περίπτωση ανηλίκων θυμάτων των εγκλημάτων του άρθρου 227 ΚΠΔ η δυνατότητα διορισμού τεχνικού συμβούλου από την πλευρά του κατηγορουμένου, ενώ αντίθετα για τα ενήλικα θύματα των ίδιων εγκλημάτων, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 228 ΚΠΔ απαγορεύεται αυτή η δυνατότητα. (Α. Ζαχαριάδης- Α. Μαργαρίτης, Ο νέος Κώδικας

Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο του Ν. 4620/2019, Τόμος Πρώτος, 2^η Έκδοση, σελ. 1383).

Δέον να αναφερθεί ότι κατά το στάδιο της αυτεπάγγελτης αστυνομικής προανάκρισης του

άρθρου 245 παρ.2 ΚΠΔ και ειδικά όταν αυτή ενεργείται στο πλαίσιο αυτοφώρου κακουργήματος, οι ανακριτικοί υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να επιχειρούν όλες τις ανακριτικές πράξεις, που είναι αναγκαίες για τη βεβαίωση της πράξης και την ανακάλυψη του δράστη, έστω και χωρίς προηγούμενη εισαγγελική παραγγελία, ενώ κατά το άρθρο 275 παρ.1 ΚΠΔ έχουν υποχρέωση να συλλάβουν το δράστη για την άμεση προσαγωγή του στον εισαγγελέα. Σε ανάλογη περίπτωση, κατά την εξέταση ενός θύματος, το οποίο καταγγέλλει την σε βάρος του τέλεση μιας εκ των αναφερομένων στην παρ. 1 του άρθρου 228 ΚΠΔ αξιόποινων πράξεων, η οποία οδηγεί στη σύλληψη του δράστη στο πλαίσιο του αυτοφώρου, δεν μπορούν εκ των πραγμάτων και λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της διαδικασίας αυτής, να λάβουν χώρα τα παρεχόμενα αμιγώς στον φερόμενο δράστη αντισταθμιστικά μέτρα, όπως η γνωστοποίηση των στοιχείων του πραγματογνώμονα και η υποβολή γραπτών ερωτήσεων πριν την εξέταση. Εφόσον λοιπόν κινηθεί σε βάρος του φερόμενου δράστη ποινική δίωξη και παραγγελθεί η διενέργεια κυρίας ανάκρισης, η λήψη της κατάθεσης του παθόντος με όλους τους τύπους και όρους του άρθρου 228 ΚΠΔ είναι για τον τακτικό ανακριτή όχι μόνο δυνατή, αλλά απολύτως υποχρεωτική, διότι μόνο με τον τρόπο αυτό θα καλυφθούν με τρόπο νομότυπο οι κατά τα ανωτέρω δικαιολογημένες παραλείψεις της αρχικής κατάθεσης/ έγκλησης και θα δοθεί στον κατηγορούμενο η δυνατότητα να ασκήσει τα παραχωρούμενα σε αυτόν δικαιώματά του, ενώ μετά την επαναληπτική και νομότυπη αυτή εξέταση/κατάθεση, δύναται να αξιοποιηθούν αποδεικτικά και οι δύο, αφού δεν μπορεί να τεθεί ζήτημα ακυρότητας της πρώτης εξ αυτών. Η διαφοροποίηση αυτή ωστόσο θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ισχύει μόνο κατά την περίπτωση που καταγγέλλεται από τον παθόντα πράξη της παρ. 1 του άρθρου 228 ΚΠΔ εις βάρος του τελεσθέντος στο πλαίσιο του αυτοφώρου, εντός του οποίου είναι δυνατή η σύλληψη του δράστη και όχι όταν η καταγγελλόμενη πράξη εκφεύγει του πλαισίου του αυτοφώρου και του εν γένει επείγοντος χαρακτήρα της διαδικασίας αυτής, με συνέπεια να μη δικαιολογούνται οι ανωτέρω παραλείψεις.

Υπό το νομικό καθεστώς του ισχύοντος ΚΠΔ, η κατάφαση απόλυτης ακυρότητας κατ'άρθρο 171 παρ.1δ ΚΠΔ δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, όχι γιατί από την παραβίαση της ανωτέρω διάταξης μειώνεται η αξιοπιστία του αποδεικτικού μέσου, αλλά γιατί πρώτη φορά ο νομοθέτης κατοχύρωσε ρητά στα άρθρα 227 παρ.3 και 228 παρ.2 ΚΠΔ συμμετοχικά δικαιώματα του κατηγορουμένου στην λήψη της κατάθεσης του ευάλωτου θύματος (υποβολή καταλόγου ερωτήσεων), που σχετίζονται με την παρουσία ψυχολόγου/ψυχιάτρου, που ελέγχει το περιεχόμενο των ερωτήσεων για τον κίνδυνο αρνητικής επίδρασης στην ψυχική κατάσταση του θύματος και γνωμοδοτεί για την αξιοπιστία της κατάθεσης. Η παραβίαση των εν λόγω διατάξεων είναι αυτονόητη, αν η κατάθεση ληφθεί χωρίς να διοριστεί πραγματογνώμονας ή να συνταχθεί γραπτή έκθεση και ιδίως χωρίς να παρασχεθεί η δυνατότητα στον συνήγορο υπεράσπισης να εγχειρίσει έγγραφο κατάλογο ερωτήσεων (ΝΑΙΝΤΟΣ Χρ., Προδικαστικές καταθέσεις ευάλωτων μαρτύρων στο ακροατήριο: Η αποδεικτική υποκατάσταση της άμεσης μαρτυρίας με ανάγνωση εγγράφων προδικαστικών καταθέσεων και προβολή ηλεκτρονικών καταγραφών τους, Ζητήματα απόδειξης στην ποινική διαδικασία, 9^ο Συνέδριο Ένωσης Ελλήνων Ποινικολόγων, σελ 97)

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 43 ΚΠΔ ως ισχύει ορίζεται ότι «1.0 εισαγγελέας όταν λαμβάνει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (α.409). Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα για τα οποία απειλείται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών ή τα οποία υπάγονται στην αρμοδιότητα του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας μονομελούς εφετείου (περ. δ' αρθ. 110

1) κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά

το άρθρο 245 παρ.2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της». Σύμφωνα με το άρθρο 244 παρ.1 ΚΠΔ «1. Αν η προκαταρκτική εξέταση διενεργείται ύστερα από μήνυση ή έγκληση κατά ορισμένου προσώπου ή αν κατά τη διάρκειά της αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο η τέλεση αξιόποινης πράξης, το πρόσωπο αυτό καλείται υποχρεωτικώς πριν από πέντε τουλάχιστον ημέρες αν κατοικεί ή διαμένει σε γνωστή διεύθυνση στο εσωτερικό και πριν από δεκαπέντε τουλάχιστον ημέρες αν κατοικεί ή διαμένει σε γνωστή διεύθυνση στο εξωτερικό, για την παροχή εξηγήσεων και εξετάζεται χωρίς όρκο. Ο ύποπτος έχει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 89, 90, 91, 92 παρ. 1, 95, 96, 99 παρ. 1 εδ. σ', 2 και 4, 100, 101, 102, 103 και 104, καθώς και το δικαίωμα να διορίσει τεχνικό σύμβουλο σε περίπτωση διεξαγωγής πραγματογνωμοσύνης, εφαρμοζόμενης αναλόγως της διάταξης του άρθρου 183. Το δικαίωμα ενημέρωσης του υπόπτου περιλαμβάνει κατ' ελάχιστο τη γνωστοποίηση των ποινικών διατάξεων, η παραβίαση των οποίων διερευνάται, καθώς και των θεμάτων επί των οποίων θα παράσχει εξηγήσεις. Τα ως άνω δικαιώματά του μπορεί να ασκήσει είτε αυτοπροσώπως είτε εκπροσωπούμενος από συνήγορο που διορίζεται κατά το άρθρο 89 παρ. 2, εκτός αν θεωρείται αναγκαία η αυτοπρόσωπη εμφάνισή του, κατά την κρίση εκείνου που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση. Οι διατάξεις των άρθρων 156 και 273 παρ. 1 γ εφαρμόζονται αναλόγως. Εφόσον ο ύποπτος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προκαταρκτική εξέταση περατώνεται και χωρίς την εξέτασή του....», ενώ στην παράγραφο 4 ορίζεται « Αν, μετά την περάτωση της προκαταρκτικής εξέτασης, πρόκειται να κινηθεί ποινική δίωξη για πράξη ουσιωδώς διαφορετική από εκείνη για την οποία διενεργήθηκε αυτή, καλείται ο ύποπτος υποχρεωτικά να ασκήσει εκ νέου τα πιο πάνω δικαιώματά του, με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου αυτού...». Το δικαίωμα αυτό του υπόπτου ισχύει και στην περίπτωση που ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών πρόκειται να κινήσει τη δίωξη για πράξη ουσιωδώς διαφορετική από εκείνη για την οποία διενεργήθηκε η προκαταρκτική εξέταση. Στην περίπτωση αυτή, καλείται ο ύποπτος υποχρεωτικά να ασκήσει εκ νέου το δικαίωμα ακρόασης που έχει, κατά την παρ. 4 του άρθρου 244 ΚΠΔ, άλλως παράγεται απόλυτη ακυρότητα. Με την κίνηση της ποινικής δίωξης προσδιορίζεται το αντικείμενο της ποινικής δίκης, το πλαίσιο δηλαδή εντός του οποίου μπορεί και πρέπει να επεκταθεί η ερευνητική δραστηριότητα των φορέων της ανάκρισης, των δικαστικών συμβουλίων και αργότερα του δικαστηρίου. Επομένως, μεταβολή της κατηγορίας δεν είναι επιτρεπτή. Αντίθετα, επιτρέπεται η «βελτίωση» της κατηγορίας και η μεταβολή του νομικού χαρακτηρισμού. Άμεση συνέπεια των παραδοχών αυτών αποτελεί η αδιαμφισβήτητη θέση, σύμφωνα με την οποία η ούτω καλούμενη «ανεπίτρεπτη» μεταβολή της κατηγορίας επάγεται απόλυτη ακυρότητα, λόγω μη τήρησης των διατάξεων που καθορίζουν την κίνηση της ποινικής δίωξης από των εισαγγελέα (άρθρο 171 παρ. 1 β ΚΠΔ) (Α. Ζαχαριάδης- Α. Μαργαρίτης, Ο νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο του Ν. 4620/2019, Τόμος Πρώτος, 2^η Έκδοση, σελ. 171). Εξάλλου, μεταβολή κατηγορίας, που συνεπάγεται απόλυτη ακυρότητα κατά το άρθρο 171 παρ. 1 περ. β' του ΚΠΔ, λόγω μη τήρησης των διατάξεων των άρθρων 27 και 43 του ίδιου Κώδικα, που καθορίζουν την κίνηση της ποινικής δίωξης από τον Εισαγγελέα, υπάρχει, όταν η πράξη, για την οποία παραπέμπεται ο κατηγορούμενος, είναι ουσιωδώς διάφορη από εκείνη για την οποία ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά χρόνο, τόπο και λοιπές ιστορικές περιστάσεις, ώστε να συνίσταται έγκλημα αντικειμενικούς διάφορο και όχι όταν, χωρίς να μεταβάλλονται τα συγκροτούντο την αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο αξιόποινη πράξη αντικειμενικά στοιχεία, γίνεται προσθήκη περιστατικών που απλώς διευκρινίζουν την πράξη ή την κατηγορία (ακόμα και επιβαρυντικών για τον

κατηγορούμενο περιστάσεων που χαρακτηρίζουν βαρύτερα το αποδιδόμενο σε αυτόν έγκλημα), χωρίς να την αλλοιώνουν και έτσι αποδίδεται σε αυτήν διαφορετικός απλώς νομικός χαρακτηρισμός ή όταν μεταβάλλεται απλώς ο τρόπος συμμετοχής του δράστη στο έγκλημα, είτε όταν διορθώνεται κάποιο ιστορικό στοιχείο που δεν μεταβάλλει ουσιαστικά το έγκλημα. Η βελτίωση της κατηγορίας επιβάλλεται ώστε να ανταποκρίνεται καλύτερα στα πραγματικά περιστατικά. Δεν συνιστούν μεταβολή, αλλά απλώς επιτρεπτή τροποποίηση («βελτίωση») της κατηγορίας οι περιπτώσεις της διόρθωσης ή της συμπλήρωσης της κατηγορίας, εφόσον το πραγματολογικό υλικό παραμένει το ίδιο (ΣυμβΝαυτΠειρ 16/2020, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 250 ΚΠΔ «Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα και οφείλει να επεκτείνει τη δίωξη σε όλους όσους συμμετείχαν στην ίδια πράξη. Δεν μπορεί όμως να επεκτείνει την ποινική δίωξη και σε άλλη πράξη, έστω και αν είναι συναφής, ούτε έχει δικαίωμα συρρίκνωσης ή διεύρυνσης της ασκηθείσας ποινικής δίωξης. 2. Αν κατά την πορεία της ανάκρισης ανακαλυφθούν και άλλες αξιόποινες πράξεις που διώκονται αυτεπαγγέλτως, ο ανακριτής τις ανακοινώνει στον εισαγγελέα, χωρίς εν τω μεταξύ να εμποδίζεται να ενεργεί τις κατεπείγουσες ανακριτικές πράξεις για τη βεβαίωσή τους. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43.»

Η παρούσα αίτηση αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Συμβουλίου σας προς κρίση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 174 παρ. 1 και 176 παρ. 1 Κ.Π.Δ., δεδομένου ότι υποβλήθηκε σε χρόνο, προτού η παρούσα ποινική υπόθεση περατωθεί με την αμετάκλητη παραπομπή του κατηγορουμένου, ενώπιον του καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδίου δικαστηρίου, παραδεκτώς δε υποβλήθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του αιτούντος, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ Κωνσταντίνου (δικηγόρου ΔΣΑ με ΑΜ 37396), στον οποίο δόθηκε ειδική εντολή προς τούτο, με την από 23-07-2024 εξουσιοδότηση και συνεπώς πρέπει να εξεταστεί και κατ' ουσίαν.

Στην προκειμένη περίπτωση συνεπεία της υπ' αριθ. πρωτ. 1049/2/847,846-β'/05-04- 2024 υποβλητικής αναφοράς του Α.Τ. Ιωαννίνων, σχηματίσθηκε η υπ' αριθ. Β.Μ. Φ2024/66 ποινική δικογραφία, στα πλαίσια της οποίας ασκήθηκε ποινική δίωξη εις βάρος του αιτούντος κατηγορουμένου, αφού προηγήθηκε η διενέργεια αυτεπάγγελτης προανάκρισης, με αφορμή την από 03-04-2024 έκθεση εξέτασης χωρίς όρκο της ενώπιον των προανακριτικών υπαλλήλων του Α.Τ. Ιωαννίνων, για την πράξη της ενδοοικογενειακής απειλής και αφού συνελήφθη, παραπέμφθηκε αυτός να δικάσκει για την ανωτέρω πράξη, κατά την αυτόφωρη διαδικασία από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Ιωαννίνων, την 05-04-2024. Παράλληλα, με την ανωτέρω υποβλητική αναφορά, συνυποβλήθηκε και η από 17-03-2024 έκθεση εξέτασης χωρίς όρκο της ίδιας ενώπιον των προανακριτικών υπαλλήλων του ΑΤ Ιωαννίνων, στην οποία η τελευταία εγκαλούσε τον αιτούντα κατηγορούμενο για τελεσθείσες εις βάρος της μη αυτόφωρες πράξεις, με συνέπεια να εξαχθούν αντίγραφα αναφορικά με αυτές, σχηματισθείσης της υπ' αριθμ. Γ2024-73 ποινικής δικογραφίας, για την οποία παραγγέλθηκε με την από 05-04-2024 παραγγελία του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, με διερευνώμενες τις αξιόποινες πράξεις του βιασμού (άρθρο 336 παρ.4 ΠΚ), της σωματικής βλάβης σε βάρος συντρόφου (α. 312 παρ.2^α -1^α ΠΚ) και της ενδοοικογενειακής προσβολής γενετήσιας αξιοπρέπειας (α. 9 παρ.1 3500/2006), κατά την οποίαν και ελήφθησαν ανωμοτί εξηγήσεις του αιτούντος κατηγορουμένου, ο οποίος, αφού έλαβε γνώση του περιεχομένου της δικογραφίας, κατέθεσε το από 07-05-2024 υπόμνημα παροχή εξηγήσεων. Ακολούθως, ασκήθηκε εις βάρος του ποινική δίωξη, παραγγελθείσας σχετικώς της διενέργειας κύριας ανάκρισης, με την από 17-05-2024 παραγγελία μας για τις αξιόποινες πράξεις του βιασμού κατ' εξακολούθηση (α. 98, 336 παρ.4 ΠΚ) και

της σωματικής βλάβης σε βάρος συντρόφου (α. 312 παρ.2-1^α ΠΚ). Κατά τη διάρκεια της κύριας ανάκρισης, ελήφθη η από 01-07-2024 ένορκη κατάθεση της ενώπιον της τακτικής Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων και ακολούθως με το υπ' αριθμ. πρωτ. 463/03-07-2024 έγγραφο της Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων διαβιβάσθηκε η εν λόγω δικογραφία στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων, προκειμένου να λάβει χώρα ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός της ήδη ασκηθείσας ποινικής δίωξης, η οποία κατόπιν αυτού αφορά στην πράξη του βιασμού κατ' εξακολούθηση με απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής και σωματικής ακεραιότητας (α. 98, 336 παρ.1 ΠΚ), ο οποίος ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός πραγματοποιήθηκε με την από 03-07-2024 πράξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων, χορηγώντας παράλληλα τη σύμφωνη γνώμη του για την έκδοση του υπ' αριθμ. 20/04-07-2024 εντάλματος σύλληψης σε βάρος του κατηγορουμένου για τους αναφερόμενους σε αυτό λόγους. Σε εκτέλεση του ανωτέρω εντάλματος, την 14-07-2024 συνελήφθη ο αϊτών κατηγορούμενος, ενώ συμπληρωματικά ελήφθη και η από 16-07-2024 ένορκη κατάθεση της ενώπιον της αναπληρώτριας Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων, στη συνέχεια δε και αφού έλαβε χώρα η απολογία του αιτούντος κατηγορουμένου την 17-07-2024, εξεδόθη κατόπιν σύμφωνης γνώμης της αναπληρώτριας Ανακρίτριας και Εισαγγελέα, το υπ' αριθμ. 65/17-07-2024 Ένταλμα Προσωρινής Κράτησης εναντίον του και δυνάμει αυτού κρατείται προσωρινά στο Σωφρονιστικό Κατάστημα Γρεβενών.

Ήδη, με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση απήσεώς του, ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι έχει εμφολωρήσει απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας, καθώς όλες οι ανωτέρω καταθέσεις της

ήτοι η από 17-03-2024 έκθεση εξέτασής της χωρίς όρκο ενώπιον των προανακριτικών υπαλλήλων του ΑΤ Ιωαννίνων, η από 01-07-2024 ένορκη κατάθεση της ενώπιον της τακτικής Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων, καθώς και η από 16-07-2024 ένορκη κατάθεσή της ενώπιον της αναπληρώτριας Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων, εδόθησαν χωρίς να τηρηθούν οι προϋποθέσεις του άρθρου 228 ΚΠΔ, δηλαδή χωρίς τον διορισμό και την παρουσία ειδικού ψυχιάτρου ή ψυχολόγου, άνευ συντάξεως σχετικής εκθέσεως με τις διαπιστώσεις του και χωρίς τη δυνατότητα του συνηγόρου του αιτούντος κατηγορουμένου να αιτηθεί να υποβληθούν στην παθούσα από τον ανακρίνοντα ερωτήσεις.

Από την δε επισκόπηση των προμνησθεισών καταθέσεων της συνάγεται ότι πράγματι αυτές ελήφθησαν κατά τη συνήθη διαδικασία, χωρίς να τηρηθούν οι ειδικές διατυπώσεις, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα κατά το άρθρο 228 ΚΠΔ., ενώ τα καταγγελλόμενα δεν αφορούσαν σε πράξεις τελεσθείσες στο πλαίσιο του αυτοφώρου, ώστε να απαιτείται η άμεση σύλληψη του δράστη και λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της διαδικασίας αυτής να δικαιολογούνταν οι εν λόγω παραλείψεις κατά τη διάρκεια της πρώτης από 17-03-2024 κατάθεσής της ενώπιον των προανακριτικών υπαλλήλων του ΑΤ Ιωαννίνων, οι οποίες παραλείψεις ηδύνατο στην περίπτωση αυτή να καλυφθούν κατά τη διάρκεια της ανάκρισης. Εν προκειμένω ωστόσο, αφενός μεν δεν επαναλήφθηκε η λήψη κατάθεσης της ενώπιον των προανακριτικών υπαλλήλων του ΑΤ Ιωαννίνων με τους όρους του 228 ΚΠΔ στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης, αφετέρου δε ούτε διαρκούσης της κύριας ανάκρισης ελήφθησαν οι καταθέσεις της με τον προσήκοντα όμοιο τρόπο, με συνέπεια η ως άνω μη τήρηση της διαδικασίας του εν λόγω άρθρου κατά τα ανωτέρω στάδια, ως προς τα χορηγούμενα στον κατηγορούμενο δικαιώματα, να οδηγεί σε απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας, δοθέντος ότι συνιστά κατά τη διάταξη του άρθρου 171 παρ. 1 περ. δ' Κ.Π.Δ., παραβίαση των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του, με τον αποκλεισμό πρόσβασής του σε ένα σύνολο

αναγνωρισμένων δικαιωμάτων (αντισταθμισμάτων) κατά την προδικασία (υποβολή έγγραφων ερωτήσεων, δικαίωμα αίτησης εξαιρέσης του ειδικού επιστήμονα πραγματογνώμονα κατ άρθρο 192 ΚΠΔ), πρέπει δε να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος της εν λόγω αιτήσεως του και να κηρυχθούν άκυρες οι ανωτέρω αναφερόμενες καταθέσεις της καθώς και οι εξαρτημένες από αυτές μεταγενέστερες πράξεις της προδικασίας, λόγω στενής συνάφειας αυτών με τις άκυρα ληφθείσες καταθέσεις, ήτοι, η από

17- 05-2024 ασκηθείσα ποινική δίωξη και ο από 03-07-2024 ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός αυτής, το υπ' αριθμ. 20/04-07-2024 ένταλμα σύλληψης και το 65/17-07-2024 ένταλμα προσωρινής κράτησης.

Περαιτέρω, δεν συντρέχει νόμιμος λόγος για να διαταχθεί η επανάληψη των ως άνω άκυρων πράξεων, κατά τη διάταξη του άρθρου 176 παρ. 2 Κ.Π.Δ., καθώς η υπόθεση θα επανέλθει στο δικονομικό στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης.

Επιπλέον, ο αιτών κατηγορούμενος ζητά με την παρούσα αίτησή του να κηρυχθεί άκυρη η ασκηθείσα σε βάρος του ποινική δίωξη και για τον επιπλέον λόγο ότι δεν διενεργήθηκε νέα προκαταρκτική εξέταση, κατ' άρθρο 244 παρ. 4 ΚΠΔ, πριν την άσκηση της ποινικής δίωξης σε βάρος του, καθώς αυτός κλήθηκε ως ύποπτος και παρείχε εξηγήσεις με διερευνώμενη την αξιόποινη πράξη του βιασμού (α. 336 παρ.4 ΠΚ), ενώ η κατηγορία που τελικώς του αποδόθηκε από την Ανακρίτρια, αφορούσε την αξιόποινη πράξη του βιασμού κατ' εξακολούθηση (α.98, 336 παρ.1 ΠΚ). Ωστόσο, δεκτού γενομένου του πρώτου λόγου της εν λόγω αιτήσεως, ο οποίος οδηγεί άνευ ετέρου στην κήρυξη της ακυρότητας της ασκηθείσας σε βάρος του ποινικής δίωξης ως μεταγενέστερης και εξαρτημένης πράξης από την ακύρωσ ληφθείσα με ημερομηνία 17-03- 2024 κατάθεση της

σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτεθέντα, παρέλκει η εξέταση του προκείμενου δεύτερου λόγου αυτής. Σε κάθε περίπτωση ωστόσο, δέον να αναφερθεί ότι ο ανωτέρω δεύτερος λόγος του αιτούντος κατηγορουμένου είναι απορριπτός, καθώς η κατηγορία η οποία εν τέλει του αποδόθηκε, προέκυψε αφού έλαβε χώρα από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός της πράξεως για την οποία είχε ασκηθεί σε βάρος του ποινική δίωξη και για την οποία είχε κληθεί προς παροχή εξηγήσεων στο πλαίσιο διενεργηθείσας προκαταρκτικής εξέτασης, χωρίς να έχει αλλοιωθεί ή να συνίσταται έγκλημα διάφορο αυτού, καθώς το πραγματολογικό υλικό παρέμεινε το ίδιο, ώστε να απαιτούνταν να κληθεί αυτός ξανά σύμφωνα με το άρθρο 244 παρ.4 ΚΠΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΤΕΙΝΩ

1. Να γίνει δεκτή η από 23-07-2024 και με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου 2400/25-07-2024 της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Ιωαννίνων, αίτηση του

2. Να κηρυχθούν άκυρες 1) η από 17-03-2024 έκθεση εξέτασης χωρίς όρκο ενώπιον των προανακριτικών υπαλλήλων του ΑΤ Ιωαννίνων, 2) η από 01-07-2024, ένορκη κατάθεση μάρτυρα ενώπιον της Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων, 3) η από 16-07-2024 ένορκη κατάθεση μάρτυρα ενώπιον της αναπληρώτριας Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων της

καθώς και οι εξαρτημένες από αυτές μεταγενέστερες πράξεις της προδικασίας ήτοι, η από 17-05-2024 ασκηθείσα ποινική δίωξη και ο ακόλουθος με την από 03- 07-2024 πράξη μας

ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός αυτής, το υπ' αριθμ. 20/04-07-2024 ένταλμα σύλληψης και το 65/17-07-2024 ένταλμα προσωρινής κράτησης.

Ιωάννινα, 06-08-2024

Η Εισαγγελέας

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ

144 21

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με το άρθρο 228 παρ. 1 του ΚΠΔ, όπως ισχύει κατόπιν τροποποίησής του, με το άρθρο 121 του Ν. 4855/2021 και διατηρήθηκε σε ισχύ με το Ν. 5090/2024, κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α, 336, στην παρ. 4 του άρθρου 337, στα άρθρα 338, 343, 345 και στην παρ. 3 του άρθρου 349 ΠΚ διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, χωρίς να εφαρμόζονται κατά τα λοιπά τα άρθρα 204 έως 208 ΚΠΔ. Ο ψυχολόγος ή ο ψυχίατρος προετοιμάζει τον παθόντα για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαινεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του παθόντα και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση, που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Κατά την εξέταση παρίσταται ο ψυχίατρος ή ο ψυχολόγος και ο παθών μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφαση του για σπουδαίο λόγο, ιδίως σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη. Η παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου 227 ΚΠΔ εφαρμόζεται αναλόγως. Με την ως άνω διάταξη θεσπίζεται ένας κανόνας κτήσης αποδείξεων, βάσει του οποίου προβλέπεται ειδικός τρόπος με τον οποίο λαμβάνει χώρα η μαρτυρική εξέταση των θυμάτων από τα εγκλήματα που αναφέρονται ρητά στη συγκεκριμένη διάταξη. Όπως παρατηρούμε από την αιτιολογική έκθεση, εμπλουτίζεται ο κατάλογος των αδικημάτων, για τα οποία προβλέπεται αυτή η ειδική διαδικασία εξέτασης, ως ειδικοί μάρτυρες και ο λόγος είναι διότι ο νομοθέτης θέλει να προστατέψει τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως πολίτες τρίτων χωρών, θύματα σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης που λόγω της κακοποίησης που έχουν υποστεί αδυνατούν να καταθέτουν χωρίς την υποστήριξη ειδικών επιστημόνων, αλλά και στην αποφυγή της δευτερογενούς θυματοποίησης των θυμάτων που προέρχονται από την επανειλημμένη εξέτασή τους από τις αρχές (Ε. Γάκη, Η ιδιώνυμη πραγματογνωμοσύνη του άρθρου 227 και η ψυχοδιαγνωστική εξέταση της διάταξης του άρθρου 352Α ΠΚ, δημοσιευμένη σε ιστοσελίδα www.sakkoulas-online.gr). Ο εν λόγω τρόπος εξέτασης διαφέρει από

τον συνήθη, καθώς περιλαμβάνει την προετοιμασία του φερόμενου ως παθόντα από ψυχολόγο ή ψυχίατρο, ενώ αφαιρεί από τον κατηγορούμενο το δικαίωμα της κατ' αντιπαράσταση εξέτασης του συγκεκριμένου μάρτυρα. Η διάταξη αυτή ομοιάζει με αυτήν του άρθρου 227 ΚΠΔ, ως προς το δικαιολογητικό λόγο θέσπισης της διαδικασίας εξέτασης, ο οποίος συνίσταται στην εξασφάλιση της ανεπηρέαστης από συναισθήματα κατάθεσης των παθόντων και της αποτροπής του περαιτέρω τραυματισμού τους (Γ. Πλαγάκος, οι μάρτυρες θύματα εμπορίας ανθρώπων σε: Ο Ανακριτής, 2021, σελ. 316 – 318, δημοσιευμένη σε www.sakkoulas-online.gr). Στο πλαίσιο δε του ελληνικού ποινικού δικονομικού δικαίου, η διάταξη του άρθρου 228 ΚΠΔ – από κοινού με αυτήν του άρθρου 227 ΚΠΔ – κατατείνει στην προστασία ευάλωτων μαρτύρων - θυμάτων, κατά την εξέταση των οποίων, λόγω της ιδιαίτερης φύσης των εγκλημάτων του 19^{ου} κεφαλαίου του ΠΚ, ο νομοθέτης παρεκκλίνει από το γενικό κανόνα του τρόπου εξέτασης των μαρτύρων, προϋποθέτοντας για την διεξαγωγή αυτής, το διορισμό ειδικών πραγματογνωμόνων (παιδοψυχιάτρων ή παιδοψυχολόγων, ψυχιάτρων και ψυχολόγων, αντίστοιχα). Επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι ο ψυχολόγος ή ψυχίατρος που διορίζεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 228 ΚΠΔ ενεργεί ως πραγματογνώμων, ο οποίος, όμως, έχει ως έργο την προετοιμασία και την υποστήριξη του θύματος – μάρτυρα, κατά την κατάθεση που πρόκειται να δώσει, ήτοι αποτελεί μέρος της ειδικής διαδικασίας εξέτασης του παθόντος και για το λόγο αυτό, άλλωστε, ο νομοθέτης προσέθεσε το άρθρο αυτό στο κεφάλαιο «μάρτυρες» και όχι στο κεφάλαιο «πραγματογνώμονες» του ΚΠΔ (Σ. Τσάκος σε Λ. Μαργαρίτη, Ερμηνεία ΚΠΔ, σελ. 1239 αρ. 2). Με άλλα λόγια, η διάταξη αφορά στον τρόπο προετοιμασίας του θύματος, προκειμένου να επιτευχθεί η εξέτασή του, ως μάρτυρα, με εχέγγυα πραγματογνώμονα, αποσκοπώντας στην αξιοπιστία της εν λόγω κατάθεσης και την ανεύρεση της αλήθειας, ακόμα και προς όφελος του κατηγορούμενου. Ειδικότερα, η συγκεκριμένη διάταξη, πέραν από την προστασία των δικαιωμάτων του παθόντα, όπως αναλύθηκε ανωτέρω, συμβάλλει και στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου, καθώς, με τη βοήθεια της έκθεσης του ψυχολόγου ή ψυχιάτρου, τα δικαστικά όργανα που επιλαμβάνονται της υπόθεσης θα κρίνουν για την ικανότητα του θύματος να καταθέσει και την αξιοπιστία της ίδιας του της κατάθεσης (ΕφΚρήτης 113/2015, δημοσιευμένη σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Άλλωστε, με τη νέα διάταξη του άρθρου 228 ΚΠΔ, ο νομοθέτης κινήθηκε στην ορθή κατεύθυνση, συμμεριζόμενος τη διατυπωθείσα θέση, ότι η

144/24

προϊσχύουσα μορφή της περιορίζει ουσιαστικά τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και συγκεκριμένα το δικαίωμά του να εξετάζει τους μάρτυρες κατηγορίας, με αποτέλεσμα να τίθεται – με το προϊσχύον δίκαιο - ζήτημα συνταγματικότητας και συμβατότητάς της, με το άρθρο 6 παρ. 3 της ΕΣΔΑ (βλ. Λ. Μαργαρίτη, ό.π. σελ. 1239 αρ. 4). Στο πλαίσιο της διερεύνησης των επερχόμενων κυρώσεων από την παραβίαση του άρθρου 228 ΚΠΔ θα πρέπει να σημειωθεί, ότι σχετική ακυρότητα δεν θεμελιώνεται, δεδομένου ότι δεν υφίσταται ρητή κανονιστική πρόβλεψη. Επίσης, διατυπώνονται επιφυλάξεις σχετικά με το εάν η παράλειψη της διενέργειας της υποχρεωτικής πραγματογνωμοσύνης που προβλέπεται στο άρθρο 228 ΚΠΔ, πριν την κατάθεση του μάρτυρα – θύματος κατά το στάδιο της προδικασίας, παραβιάζει κάποιο υπερασπιστικό δικαίωμα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου (Ν. Σαββίδης, Η πραγματογνωμοσύνη στην ποινική δίκη, 2022, σελ. 302, δημοσιευμένη σε www.sakkoulas-online.gr). Επιβάλλεται εδώ να επισημανθεί ότι η εξέταση των μαρτύρων, το κατ' εξοχήν προσωπικό αποδεικτικό μέσο, δεν πρέπει ούτε να αφήνεται στην τύχη της, με την ανοχή των μαρτύρων να καταθέτουν γεγονότα ανύπαρκτα, αλλά ούτε και να χειραγωγείται σε βάρος του κατηγορουμένου με την υποβολή επιτήδειων ή παραπαιστικών ερωτήσεων, καθώς στην τελευταία περίπτωση δεν μπορεί να αποκλεισθεί η συνδρομή απόλυτης ακυρότητας του άρθρου 171 παρ. 1 εδ. δ' ΚΠΔ, σε συνδυασμό με το αξίωμα της δίκαιης δίκης, που καθιερώνει το άρθρο 6 παρ. 1 α' της ΕΣΔΑ (βλ. Α. Παπαδαμάκη, Ποινική Δικονομία, 11^η έκδοση, 2024, σελ. 230 δημοσιευμένη σε www.sakkoulas-online.gr). Κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, οι επελθούσες από την παράλειψη τήρησης της εν λόγω διάταξης, κυρώσεις στηρίζονται τόσο στον δικαιολογητικό σκοπό της υπό εξέταση διάταξης, όπως αναλυτικά αναλύθηκε ανωτέρω, όσο και στην θέσπιση αντισταθμιστικών μέτρων για την εξισορρόπηση της αποστέρησης της δυνατότητας του κατηγορουμένου να αντιπαρατίθεται με τον μάρτυρα. Με άλλα λόγια, στο μέτρο και στο βαθμό που τέτοια έκθεση ελλείπει, είτε δεν είναι νόμιμα συνταγμένη, δημιουργείται απόλυτη ακυρότητα, κατ' άρθρο 171 ΚΠΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ (βλ. για τη σχετική προβληματική στην υπ' αριθμόν 17/2024 πρόταση του Εισαγγελέα Εφετών Δυτικής Στερεάς Ελλάδος, στα πλαίσια εξέτασης ανήλικου θύματος, αδημοσίευτη). Άλλωστε, η σύνταξη πραγματογνωμοσύνης τέθηκε για τον έλεγχο της αξιοπιστίας του περιεχομένου της κατάθεσης του φερόμενου ως παθόντος. Επομένως, αν η πραγματογνωμοσύνη παραλειφθεί τελείως ή δεν απαντά στα ερωτήματα που

θέτει ο νόμος απαγορεύεται αυτόματα η αξιοποίηση της μαρτυρικής κατάθεσης, η οποία τυγχάνει απολύτως άκυρη (Ε. Γάκη, ό.π., δημοσιευμένη σε ιστοσελίδα www.sakkoulas-online.gr). Τούτων δοθέντων, εάν η κατάθεση του θύματος δεν πραγματοποιηθεί με παρουσία ψυχολόγου ή ψυχιάτρου, τόσο κατά την προανάκριση, την προκαταρκτική εξέταση ή τη διενεργηθείσα ΕΔΕ, όσο και κατά το στάδιο της κύριας ανάκρισης, προκαλείται απόλυτη ακυρότητα κατ' άρθρο 171 παρ. 1 περ. δ' του ΚΠΔ (βλ. ΑΠ 883/2022, για το αντίστοιχο ζήτημα του άρθρου 227 ΚΠΔ, ΣτρατΞανθ, 3/2022 (Συμβ), ΣυμβΠλημΡοδ 42/2021, όπου αντίστοιχη δικονομική αντιμετώπιση στα πλαίσια του άρθρου 227 ΚΠΔ, δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, παραδεκτώς και αρμοδίως, εισάγεται ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου, η υπ' αριθμόν 152/06.08.2024 εισαγγελική πρόταση, κατ' άρθρα 30 παρ. 2 και 4, 138 παρ. 1, 174 παρ. 1β και 176 παρ. 1 του ισχύοντος ΚΠΔ (Ν. 5090/2024), επί της υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 2400/25.07.2024 αιτήσεως του

και της

κατοίκου

επί της οδού

και ήδη προσωρινά

κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Γρεβενών, με αντικείμενο την απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας, οφειλόμενη στον τρόπο εξέτασης της μάρτυρα - παθούσας. Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι η εισαγγελική πρόταση παρέμεινε στο γραφείο μηνύσεων, το απαιτούμενο χρονικό διάστημα των 24 ωρών (βλ. σχετική υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 152/2024 υπηρεσιακή βεβαίωση της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Ιωαννίνων), ο δε ορισθείς από τον ως άνω αιτούντα, αντίκλητος δικηγόρος Αθηνών, Κωνσταντίνος Δημόπουλος, (ΑΜ 370) έλαβε γνώση αυτής, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 152/2024 υπηρεσιακή βεβαίωση της ως άνω Εισαγγελίας.

Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα και τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, προκύπτουν κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου, τα πραγματικά περιστατικά, που εκτίθενται αναλυτικά και αιτιολογημένα στην εισαγγελική πρόταση, στις ορθές και νόμιμες σκέψεις της οποίας και το Συμβούλιο αναφέρεται προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων, (ΟΛΑΠ(Συμβ) 2/2012, ΟΛΑΠ 1227/1979 ΑΠ 1627/2011, ΑΠ 294/2011, ΑΠ 33/2011, ΑΠ 1884/2010, δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ώστε οι αιτιολογίες της να αποτελέσουν και αιτιολογίες του παρόντος. Στην προκείμενη περίπτωση, η μάρτυρας και φερόμενη,

ως παθούσα προσήλθε στις 17.03.2024, ενώπιον των αρμοδίων προανακριτικών υπαλλήλων του ΑΤ Ιωαννίνων, προκειμένου να καταθέσει ανωμοτί, ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας, κατ' άρθρο 19 του Ν. 3500/2006 σε βάρος του αιτούντος για τις αξιόποινες πράξεις, που φέρεται να τελέσθηκαν σε βάρος της, κατά τη διάρκεια της οποίας εξετάσθηκε χωρίς την παρουσία ψυχιάτρου ή ψυχολόγου, όπως προκύπτει από την σχετική έκθεση. Σχηματίσθηκε δε η υπ' αριθμόν Γ2024-73 δικογραφία, και διενεργήθηκε με την από 05.04.2024 παραγγελία του αρμοδίου Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων προκαταρκτική εξέταση για τις αξιόποινες πράξεις του βιασμού (άρθρο 336 παρ. 4 ΠΚ), της σωματικής βλάβης σε βάρος συντρόφου (άρθρο 312 παρ. 2 και 1^α ΠΚ) και της ενδοοικογενειακής προσβολής γενετήσιας αξιοπρέπειας (άρθρο 9 παρ. 1 του Ν. 3500/2006). Ο δε αιτών εξετάσθηκε ανωμοτί και αφού έλαβε γνώση του περιεχομένου της δικογραφίας, κατέθεσε το από 07.05.2024 υπόμνημα παροχής εξηγήσεων. Ακολούθως ασκήθηκε σε βάρος του αιτούντος ποινική δίωξη για τις αξιόποινες πράξεις του βιασμού κατ' εξακολούθηση και της σωματικής βλάβης κατά συντρόφου, κατ' άρθρα 98, 336 παρ. 4 και 312 παρ. 2 -1^α ΠΚ, αντίστοιχα), παραγγέλθηκε δε η διενέργεια κύριας ανάκρισης. Κατά τη διάρκεια αυτής, προσήλθε την 1^η.07.2024 ενώπιον της Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, η φερόμενη ως παθούσα, η οποία εξετάσθηκε ενόρκως, χωρίς την παρουσία ψυχιάτρου ή ψυχολόγου, όπως αποδεικνύεται από τη συνημμένη στη δικογραφία έκθεση εξέτασης. Περαιτέρω, η αρμόδια Ανακρίτρια, διαβίβασε την δικογραφία προς τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, με το υπ' αριθμόν 463/2024 διαβιβαστικό έγγραφο, προκειμένου να λάβει χώρα ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός της ήδη ασκηθείσας ποινικής δίωξης, καθώς από την ανωτέρω μαρτυρική κατάθεση της παθούσας προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος και ήδη αιτών φερόταν να τέλεσε κατ' εξακολούθηση την πράξη του βιασμού, χρησιμοποιώντας απειλές σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής της παθούσας, και συνεπώς συνέτρεχαν σοβαρές ενδείξεις ενοχής, του ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε την πράξη, όπως τιμωρείται από την διάταξη του άρθρου 336 παρ. 1 ΠΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 98 ΠΚ (βλ. σχετικό διαβιβαστικό). Με την από 03.07.2024 πράξη του αρμοδίου Εισαγγελέα χαρακτηρίσθηκε πράγματι ορθότερα η αποδιδόμενη στον αιτούντα, αξιόποινη πράξη, παράλληλα δε χορηγήθηκε η σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα για την έκδοση του υπ' αριθμόν 20/2024 εντάλματος σύλληψης σε βάρος του κατηγορουμένου για τους

αναφερόμενους σε αυτήν λόγους. Σε εκτέλεση δε του ως άνω εντάλματος συνελήφθη ο ανωτέρω κατηγορούμενος (βλ. συνημμένη έκθεση σύλληψης) στις 14.07.2024. Κατόπιν, εμφανίσθηκε εκ νέου η παθούσα στις 16.07.2024, ενώπιον της Αναπληρώτριας Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, για συμπληρωματική ένορκη κατάθεση, η οποία πραγματοποιήθηκε, χωρίς την παρουσία ψυχιάτρου ή ψυχολόγου (βλ. συνημμένη έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα). Εν συνεχεία, έλαβε χώρα η απολογία του αιτούντος – κατηγορουμένου, μετά το πέρας της οποίας, εκδόθηκε, με σύμφωνη γνώμη Ανακρίτριας και Εισαγγελέα, το υπ' αριθμόν 65/2024 ένταλμα προσωρινής κράτησης σε βάρος του, σε εκτέλεση του οποίου κρατείται στο Σωφρονιστικό Κατάστημα Γρεβενών. Πλην, όμως, από την επιτρεπτή επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας αποδεικνύεται ότι η φερόμενη, ως παθούσα, εξετάσθηκε χωρίς την παρουσία του ειδικού πραγματογνώμονα, που επιτάσσει η διάταξη του άρθρου 228 ΚΠΔ, ήτοι χωρίς την παρουσία ψυχιάτρου ή ψυχολόγου, καθ' όλη τη διάρκεια της προδικασίας και ειδικότερα τόσο από τους προανακριτικούς υπαλλήλους του ΑΤ Ιωαννίνων στις 17.03.2024, κατά τη διενεργηθείσα, κατ' άρθρο 254 παρ. 2 ΚΠΔ, αυτεπάγγελτη προανάκριση, όσο και κατά την εξέτασή της, αρχική και συμπληρωματική, ενώπιον της τακτικής Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, την 1^η Ιουλίου 2024, και της Αναπληρώτριας Ανακρίτριας, στις 16.07.2024. Εξαιτίας δε της ανωτέρω έλλειψης, παραβιάσθηκαν οι απορρέουσες από τη διάταξη του άρθρου 228 ΚΠΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 121 του Ν. 4855/2021 και διατηρήθηκε σε ισχύ με το Ν. 5090/2024, δικονομικοί κανόνες, περί διορισμού και παρουσίας ψυχολόγου, κατά την εξέταση του φερόμενου, ως παθόντος, και περί σύνταξης της σχετικής γραπτής έκθεσης, η οποία υποχρεωτικά πρέπει να είναι αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Οι παραβιάσεις των ανωτέρω δικονομικών διατάξεων δημιουργούν, κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου απόλυτη ακυρότητα της κατάθεσης της φερόμενης ως παθούσας, κατ' άρθρο 171 ΚΠΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παρ. 3 εδ. δ' ΕΣΔΑ, καθώς παραβιάζει υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορουμένου, κατά τα ανωτέρω αναλυτικά εκτιθέμενα. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να κηρυχθούν άκυρες άπασες οι εκθέσεις κατάθεσης της μάρτυρα - παθούσας, τόσο ενώπιον των προανακριτικών υπαλλήλων, όσο και ενώπιον της Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, καθώς επλήγη δικαίωμα που αφορά στην υπεράσπιση του κατηγορουμένου, με συνέπεια την απόλυτη ακυρότητα στο στάδιο της

144/1024

προδικασίας. Εξάλλου, στην προκείμενη περίπτωση, συντρέχει λόγος να ακυρωθούν, κατ' άρθρο 176 παρ. 2 ΚΠΔ και οι λοιπές πράξεις της προδικασίας, οι οποίες εξαρτώνται άμεσα και τελούν σε στενή συνάφεια με τις ακύρως ληφθείσες μαρτυρικές καταθέσεις. Οι τελευταίες αποτέλεσαν κατά τα ανωτέρω, δικονομική προϋπόθεση και λογικό νόμιμο όρο και των μεταγενέστερων πράξεων, ευρισκόμενων σε σχέση προέλευσης από αυτές. Τέλος, δεν συντρέχει νόμιμος λόγος επανάληψης των ανωτέρω άκυρων πράξεων, κατ' άρθρο 176 παρ. 2 ΚΠΔ, δεδομένου ότι η υπό κρίση υπόθεση θα επανέλθει στο δικονομικό στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, θα πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει δεκτή, ως προς τον πρώτο λόγο αυτής, παρελκούς της εξέτασης του δεύτερου λόγου που προβάλλει ο αιτών, ο οποίος κατατείνει ως προς το περιεχόμενό του, στην επέλευση της ίδιας δικονομικής συνέπειας, ήτοι στην απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας, και να κηρυχθούν άκυρες οι επίδικες μαρτυρικές καταθέσεις καθώς όλες οι εξαρτώμενες από αυτές πράξεις, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό του παρόντος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

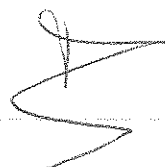
ΔΕΧΕΤΑΙ την από 23.07.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου 2400/25.07.2024 αίτηση του και της κατοίκου
επί της οδού και ήδη προσωρινά
κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Γρεβενών.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ ΑΚΥΡΕΣ α) την από 17.03.2024 έκθεση εξέτασης, της μάρτυρα ενώπιον των προανακριτικών υπαλλήλων του ΑΤ Ιωαννίνων, β) την από 01.07.2024, ένορκη κατάθεση της ίδιας μάρτυρα ενώπιον της Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων και γ) την από 16.07.2024 ένορκη κατάθεση της ίδιας μάρτυρα ενώπιον της αναπληρώτριας Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Ιωαννίνων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ ΑΚΥΡΕΣ α) την από 17.05.2024 ασκηθείσα ποινική δίωξη και την από 03.07.2024 πράξη ορθότερου νομικού χαρακτηρισμού αυτής, β) το υπ' αριθμόν 20/04.07.2024 ένταλμα σύλληψης καθώς και γ) το 65/17.07.2024 ένταλμα προσωρινής κράτησης, που εκδόθηκαν σε βάρος του αιτούντος.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ στα Ιωάννινα, στις 09.08.2024 και **ΕΚΔΟΘΗΚΕ** στον ίδιο τόπο αυθημερόν, με την παρουσία της Γραμματέως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

